

dagen med familige Understrifter og jeg har naturligvis først søgt Listen over Herrested Sogn, der er det Sogn, hvori jeg boer. Fra dette Sogn stod anført 39 Personer; det er jo et ganske bethdeligt Tal, men lad os dog see lidt nærmere paa disse 39 Personer. 8 af dem ere særskilt opførte som Tjenestefarlø, Tjenestepiger og Sypiger; Resten af dem, de andre 31 Personer, ere fordeelte paa 5 Familier, og af disse staaer f. Ex. 1 Familie, nemlig en Enke, Stine Hansens Familie, opført med 4 Personer. Ja, det gjør mig ondt at maatte sige det, men det er en haandgribelig Ufandhed, mine Herrer. Stine Hansen er Enke efter min Faders Rubst og boer alene med sin Søsterdatter i et Huus lige udenfor min Gaard; paa min Forespørgsel om, hvem de 2 andre Personer af hendes Familie skulde være, har hun opgivet: min Vasker pige, der tjener mig og boer paa min Gaard, og dennes Forlovede, en Muursvend fra Odense, der i et Par Maaneder i Sommer har arbejdet paa min Gaard. Mine Herrer ville indrømme, at naar man ikke generer sig for at bruge slike Midler ved sine Beregninger, er det ikke saa vanskeligt at naae op til Tallet 900. — Men nu Manden selv! Jeg skal være den Sidste til ikke at anerkjende Pastor Birkebals Begavelse og bethdelige Andeel i den kirkelige Vælfærd i Danmark, men længere gaaer min Begeistring for ham heller ikke. Som Politiker er han de Herrer bekjendt. Jeg gad derhos vidst, om der kan være to Meninger om, hvorvidt Politik hører hjemme paa Prædikestolen og i Religionen. En Mand, der har modtaget et Embede som Sognepræst i den danske Folkekirke, har dernæst dog uimodsigeligt mange Pligter ligeoverfor sit bestemte Sogn, men disse Pligter har Pastor Birkebal grumme daarligt opfyldt. Som jeg nys berørte, staaer en bethdelig Deel af Nyslinge Sogn imod Pastor Birkebal og har ikke villet lytstre ham blindt; i denne Deel af sin tidligere Menighed har Præsten saagodtsom aldrig besøgt nogen Syg eller Fattig. Imedens han i disse Sale pleiede sine politiske Drømme, overlod han sine Confirmander til en Mand, der to Gange havde været sin Forstand berøvet, og som endnu ikke var stærkere, end at han hvert Dieblif

maatte sende Børnene hjem, fordi han ikke kunde taale at læse med dem. Jeg kunde anføre endnu flere Ting, men jeg foretrækker at holde dem tilbage, idet de maaskee kunde synes at være for personlige.

Formanden: Jeg troer dog, at den ærede Landsthingsmand gaaer for vidt i sine Udtalelser. Det er vel saa, at det ved denne Sags Behandling, efter Lovforslagets Indhold og Grund, vanskeligt kan undgaaes at berøre personlige Forhold, men det maa dog være en Grændse derfor, og denne mener jeg, at den ærede Taler har overstredet.

Chestedt-Juhl: Jeg skal heller ikke opholde det ærede Thing længer. Jeg er saa heldig at have faaet sagt, hvad jeg ønskede.

Formanden: Jeg maa endnu knytte en Bemærkning til den ærede Talers Foredrag, og det er den, at det heller ikke er heldigt at komme ind paa en Kritik af, hvad der er blevet sagt i det andet Thing, og jeg skulde derfor anmode ærede Medlemmer om at undlade dette. Det er en Regel, som stadigt er bleven overholdt, og som jeg mener er rigtig, ligesom jeg ikke kan erkjende, at det er rigtigt at bringe politiske Forhold i Forbindelse med en kirkelig Lov, naar det ikke er absolut nødvendigt.

Chr. Masmussen: Angaaende det forelagte Lovforslag, som er kommet ind i Rigsdagen ved privat Initiativ, kan jeg fatte mig i Korthed, da det allerede saa fylbtigt er blevet omtalt af den første ærede Taler, til hvis Udtalelse jeg i det Væsentlige kan slutte mig. Jeg skal ikke gaae ind paa de enkelte Punkter i det foreliggende Lovforslag, idet det foreløbigt er min Agt at stemme imod Loven, og, naar jeg siger, at jeg vil stemme imod den, da er det af den Grund, at jeg, skjøndt jeg selv boer i den Egn og paa det Sted, hvor den omtalte Trimenighed har dannet sig, ikke kan indsee, at der virkelig er nogen religiøs Trang til en saadan Lov tilstede, og, naar en saadan Trang ikke er tilstede, anseer jeg det for at være i højeste Grad urigtigt at aabne Udgang til at stifte Trimenigheder i Menig-